

ловчанското шосе до гората при с. Акънджиларъ, гдѣто въ прѣстрѣлката, отъ казацитѣ единъ билъ раненъ и три конѣ убити, а отъ турцитѣ имало освѣнъ раненитѣ, 16 д. убити.

Антоновъ, който ималъ нужда отъ по голѣма сила, а такава не било възможно да иска отъ Търново, защото и самата главна квартира се намирала въ това врѣме само съ канвойнии баталионъ, той се отнесълъ писмено до ген. Дорожинский въ Габрово, а до пристиганието на помощта, устоялъ срещу турцитѣ, които пакъ нападнали и които се считали 50 д. срещу единъ русски войникъ.

На 4-й сутрѣнъта въ ч. 8 пристигнала изъ Габрово испратената отъ Дорожинский 6-та сотня отъ 30-й полкъ подъ командата на Есаула Афанасиевъ и, оше не си отпочинала, часа въ 10 турцитѣ изново нападнали на града. Казацитѣ ги посрещнали, почнала се прѣстрѣлка и продължавала до 4 часа слѣдъ пладнѣ. Въ това врѣме казацитѣ забелѣжили че турцитѣ ослабватъ. Качили се на конетѣ, впуснали се срещу дѣсния флангъ, турцитѣ ударили на бѣгъ и влезли въ селото Акънджиларъ, като оставили до 70 д. мъртви, а раненитѣ прибрали. Отъ руситѣ надналъ убитъ единъ казакъ, раненъ Есаулъ Афанасиевъ и петъ коня убити.

Главнокомандующий като се извѣстилъ, че около Севлиево се намира значителна турска сила — башибозуци и черкези и, Антоновъ съ голѣми усилия се задържалъ срѣщо нея, на 4-й Юлий вечерята, заповѣдалъ, да се испрати единъ отрядъ на помощ, който билъ съставенъ отъ 2-й лейбъ-казашки ескадронъ, една сотня отъ 23-й донский полкъ и взвода на 6-та донска бригада съ двѣ орджия, подъ общото началство на полков. Жеребкова, комуто било заповѣдано да прогони турцитѣ отъ Севлиево, и да очисти всичката мѣстность до Ловечъ.

Отряда потеглилъ въ ч. 5 изъ Търново. Той се придружавалъ отъ полк. Шаренсова и Орлова. Сутрѣнъта на 5-й преминалъ презъ Севлиево, взелъ съ себе си и 6-та сотня Афанасиева, потеглилъ по шосето къмъ Ловечъ, нъ при с. Акънджиларъ билъ посрещнатъ отъ заложениитѣ по шосето и хрѣсталака турци. Тукъ руситѣ съѣбли до 50 д. турци, а като загърмѣли и двѣтѣ орджия, турцитѣ се разбѣгали.

Слѣдъ това, турцитѣ не се рѣшили да нападатъ на града, който се считалъ вече между освободенитѣ градове.